

Távolabb pedig hasát fogta, úgy kacagott a Sátán, hogy sikerült ilyen megrontania két embert, akik olyan egyformák voltak a nyomorúságban. És épen ezen a hasonlóságon mulatott a Sátán. Egyiktől a botot lopta el, másiktól a bibliát, értsed, ha úgy akarod : a hitét. Mégis milyen egyformán szerencsétlen mind a kettő. Mert azon egy tolvajlás a kettő : az embertől a hitet, a koldustól a botot.

*Kacsó Sándor.*

## A GARAM MENTÉRŐL.

*Szeptember festi színesre a völgyet,  
A Garam hűsen, alattón locsog.  
A szellő halkán az erdőkbe törtet  
S a dombok köde könnyen meglobog.*

*Aranypénz hull a tarajos habokra,  
A nap pazarló fénye hinti szét ;  
Szivárványszínű pizstráng ugrik lopva,  
Hogy megcsodálja az ég kék ívét.*

*Kék jégmadár lesekszik a bokorban ;  
A rögs tarlón szekér nyikorog,  
Visszhangja kél a közeli majorban:  
Ugatják bős, komor komondorok.*

*Oly áldott, édes béke ül e tájon !  
A domb nevet s a kék hegyek hava  
Magához hív, mint régi gyermekálom,  
Amelyben nem volt soha éjszaka . . .*

*Ó, kék hegyek ! Ó, messzi, boldog tájék !  
Ma más van ott honn, más és idegen, —  
Hazám voltál s a búcsú ma is fáj még,  
Siratlak, itt, a hideg köveken.*

*Majthényi György.*